

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 1014201665
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014201665.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: C.. E. R., bytom T. XXXX/XX, R., proti odporkyni: Sociálnej poisťovni, ústrediu, so sídlom Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06. decembra 2017, č. k. 5Sd/248/2014-94, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 06. decembra 2017 č. k. 5Sd/248/2014-94 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 5Sd/248/2014-94 zo dňa 06.12.2017 Krajský súd v Bratislave v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) prerušil konanie o starobnom dôchodku navrhovateľa do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní o návrhu o súlade ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov s čl. 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Prerušenie konania odôvodnil tým, že šetrením zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 29.11.2016 podal na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov s čl. 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Uznesením PL. ÚS 16/2017-26 zo dňa 11.10.2017 Ústavný súd Slovenskej republiky prijal návrh na ďalšie konanie.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s prerušením súdneho konania z dôvodu, že by sa až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky museli pozastaviť všetky vyplácané dôchodky bývalým vojakom a policajtom a priznané dôchodky by museli byť okamžite vrátené, čo sa nestalo. Ďalej uviedol, že do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré môže trvať aj niekoľko rokov nemá nikto právo ho diskriminovať, vzhľadom k tomu, že existujú už desiatky rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o takto vyplácaných dôchodkoch. V takomto prípade by išlo v jeho prípade o porušenie čl. 6

ods. 1 právo na spravodlivé súdne konanie a iné podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj medzinárodný dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím uverejnený pod č. 317/2010 Z. z. (predovšetkým čl. 5 - rovnosť a nediskriminácia) a aj k porušeniu čl. 12, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, sa konania podľa tretej hlavy piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

V konaní vedenom na Ústavnom súde sp. zn. PL. ÚS 15/2017 je predmetom konania posúdenie súladu ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov s čl. 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom k skutočnosti, že v konaní pred krajským súdom, v ktorom napadnuté uznesenie vydal, je predmetom sporu výška starobného dôchodku navrhovateľa vypočítaná práve s použitím ustanovení § 60 ods. 1 a 255 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, výsledok konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky o súlade týchto ustanovení nepochybne bude mať vplyv na výsledok konania navrhovateľa vedeného pred Krajským súdom v Bratislave.

Súlad zákona s ústavným zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorá má prednosť pred zákonom, je oprávnený posúdiť len Ústavný súd Slovenskej republiky. V prípade, ak všeobecný súd dospeje k názoru, že všeobecne záväzný právny predpis je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, je všeobecný súd povinný konanie prerušiť a vec predložiť ústavnému súdu na rozhodnutie formou návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, ktorý musí spĺňať náležitosti § 20 a § 37 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (PL. ÚS 13/08).

Vzhľadom k tomu, že v konaní vedenom na Ústavnom súde SR pod sp. zn. PL. ÚS 16/2017 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci (súlad ustanovení § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. s čl. 39 ods. 1 a článkom 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd rozhodol vecne správne, ak podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ konanie prerušil.

K argumentu navrhovateľa, že v jeho prípade ide o diskrimináciu jeho osoby a porušenie čl. 6 ods. 1 právo na spravodlivé súdne konanie a iné podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj medzinárodný dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím uverejnený pod č. 317/2010 Z. z. (predovšetkým čl. 5 - rovnosť a nediskriminácia) a aj k porušeniu čl. 12, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, pretože existujú už desiatky rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o takto vyplácaných dôchodkoch, je potrebné uviesť, že právoplatný rozsudok je individuálny akt záväzný pre účastníkov konania, ktorý sa vzťahuje na konkrétnu vec a nemá všeobecnú záväznosť. Aj napriek tomu, že sú sudy povinné dbať o to, aby v skutkovo zhodných alebo podobných veciach v rozhodovaní nevznikali neodôvodnené rozdiely, práva priznané právoplatným rozsudkom konkrétnym účastníkom konania nemožno automaticky považovať za priznané v inom súdnom konaní.

Procesný postup súdu v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi nemožno považovať za diskrimináciu. Žiaden z účastníkov prebiehajúceho konania nemá nárok na rovnaký procesný postup a rovnaké úkony súdu, aké boli alebo mali byť vykonané v inom, predchádzajúcom konaní. Má však nárok na to, aby úkony vykonané v jeho konaní boli súladné s účinným procesným predpisom. Táto podmienka v prejednávanej veci naplnená bola.

Pokiaľ navrhovateľ namietal porušenie čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, je potrebné uviesť, že v prípade napadnutého rozhodnutia ide o procesné rozhodnutie, ktoré nemá za následok rozdielne postavenie účastníkov súdneho konania.

Z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 06.12.2017, č. k. 5Sd/248/2014-94, potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.